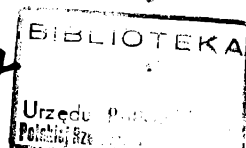

20 czerwca 1931 r.

B27m 3/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13628.

Kl. 38 k 2.

Karl Schmidt
(Hellerau, Niemcy).

Płyta z desek drewnianych.

Zgłoszono 1 czerwca 1929 r.

Udzielono 22 kwietnia 1931 r.

Pierwszeństwo: 1 października 1928 r. dla zastrz. 1 i 2 (Niemcy).

Dotychczas wyrabiano płyty drewniane w ten sposób, że sklejało nakrzyż większą ilość fornierów, albo też naklejano fornierzy z dwóch stron zewnętrznych na warstwę, składającą się z pojedynczych sklejanym z sobą desek. Wykonania takie mają tę wadę, że klej może wysychać tylko bardzo powoli, wskutek czego płyty takie, zawierające jeszcze wilgoć, nie pozostają płaskie mimo starannego wykonania, lecz zmieniają kształt pod wpływem zmian atmosferycznych i wahań temperatury. Szczególną wadą tych płyt jest powolne wysychanie kleju poprzez czołowe powierzchnie płyty, ponieważ zewnętrzne warstwy fornieru utrudniają to wysychanie.

Próbowano również wykonywać szkielety z kilku warstw listw, układanych nakrzyż, pozostawiając pewne odstępy pomiędzy listwami tej samej warstwy, poczem pokrywano wewnętrzne warstwy sztywnymi płytami, składającymi się z kilku fornierów. Zewnętrzne płyty, składające się z warstw fornierów, mają jednak wymienione już wyżej wady. Użycie pojedynczych fornierów, zwłaszcza cienkich jest niemożliwe, ponieważ pomiędzy listwami szkieletu są względnie znaczne odstępy.

Płyta, wykonana w myśl niniejszego wynalazku, zawiera również szkielec, składający się co najmniej z trzech warstw listw ułożonych nakrzyż, lecz obie warstwy zewnętrzne szkieletu składają się z listw

stosunkowo wąskich, ułożonych obok siebie bez sklejania, a przyklejone tylko na wewnętrznej powierzchni do listw wewnętrznych warstw, ułożonych jak zwykle w pewnych odstępach. Na zewnętrzne powierzchnie listw, ułożonych obok siebie, nakleja się najlepiej pojedynczo forniery, nie sklejące przez te płyty.

Wewnętrzna warstwa szkieletu składa się zatem z listw, ułożonych w pewnych odstępach, a stosunkowo wąskie listwy warstw zewnętrznych są tylko luźno ułożone bez sklejania ich ze sobą, tak że po wykonaniu szkieletu powietrze ma dostęp do wszystkich części płyty, przyczem listwy niesklejone mogą się kurczyć i rozszerzać niezależnie od listw sąsiednich, wskutek czego płyta jako całość nie ulega żadnym zewnętrznym odkształceniom. Listwy warstwy zewnętrznej nie są wprowadzone sklejące, lecz tworzą stosunkowo zwartą powierzchnię, na którą można naklejać nawet cienkie forniery, które osłaniają całkowicie strukturę szkieletu.

Na rysunku przedstawiono przykłady wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia w perspektywie płytę drewnianą, wykonaną w myśl niniejszego wynalazku; fig. 2 — płytę drewnianą, której jedna strona wewnętrznego szkieletu jest osłonięta listwą boczną; fig. 3 — płytę drewnianą, do której listwy bocznej jest jeszcze przymocowana np. listwa przylgi drzwi.

Płyty, przedstawione na rysunku, składają się zasadniczo z środkowej warstwy listw *a*, dwóch zewnętrznych warstw listw *b*, *b* i fornierów *c*, *c*, pokrywających zewnętrzne strony listw *b*, *b*. Poszczególne listwy *a* są ułożone w pewnych odstępach. Listwy *b*, *b* są ułożone poprzecznie na listwach *a* i przyklejone do tych ostatnich od strony wewnętrznej, natomiast nie są sklepane z sobą, lecz tylko luźno obok siebie ułożone. Do zewnętrznych powierzchni listw *b*, *b*, odpowiednio obrobionych, przy-

kleja się forniery *c*. Fornierzy *c* mogą służyć bezpośrednio jako zewnętrzna powierzchnia płyt. Często jednak pokrywa się forniery, w tym przypadku wewnętrzne, fornierami zewnętrznymi *f*, dostosowanymi do przeznaczenia płyty.

Wzdłuż krawędzi płyt daje się jeszcze listwy boczne *d*, których grubość jest równa grubości całego szkieletu, zawartego pomiędzy fornierami *c*, *c* i które zasłaniają szczeliny pomiędzy listwami *b*, *b* oraz pomiędzy nimi a listwą *d*. Listwy *d* są zaopatrzone celowo w wewnętrzne wpusty *d'* o grubości równej grubości listw *a* i są wklejone pomiędzy listwy *b*, *b*.

Krawędzie płyty, prostopadłe do długości listw *a* wewnętrznej warstwy szkieletu, mogą być osłonięte takimi samymi bocznymi listwami *d* jak te, które opisano poprzednio, często jednak wystarcza wstawić pomiędzy listwy *b*, *b* obu zewnętrznych warstw listwę, która leży poprzecznie do listw *a* i ma taką samą grubość jak listwy *a* (na rysunku nie przedstawiono). Jeżeli zewnętrzne powierzchnie płyty mają być wykonane z jakiegoś specjalnego drzewa, to wtedy pokrywa się boczne krawędzie fornierów *c*, *c* i wolne powierzchnie listwy *d* zewnętrzną listwą *e*, wykonaną z pożądanego drzewa. Oprócz tego pokrywa się często zewnętrzne powierzchnie fornierów *c* oraz szczeliny pomiędzy fornierami *c* i listwą *e* zewnętrznymi fornierami *f*, *f* z pożądanego gatunku drzewa. Kierunkowi włókien, tych fornierów zewnętrznych najkorzystniej jest nadać kierunek prostopadły do kierunku włókien fornierów wewnętrznych.

Zamiast dwóch warstw fornierów można oczywiście zastosować także większą ilość fornierów.

Płyta, wykonana w myśl niniejszego wynalazku, może mieć dowolną grubość; w tym celu można zastosować większą ilość warstw wewnętrznych albo dać grubsze deski.

Płyta, wykonana w opisany sposób, jest tańsza od płyt, wykonanych znanymi dotąd sposobami, ponieważ listwy szkieletu są stosunkowo wąskie, a zewnętrzne powierzchnie płyt mogą być pokryte tylko jednym lub dwoma cienkimi fornierami. Płyta taka jest mniej wrażliwa na wahanie temperatury i zmiany atmosferyczne, niż znane płyty tego rodzaju. Omawiana płyta nadaje się szczególnie do wyrobu drzwi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Płyta z desek drewnianych, nadająca się szczególnie do wyrobu drzwi i składająca się ze szkieletu, utworzonego co najmniej z trzech warstw listw, układanych względem siebie nakrzyż, znamienna tem, że obie zewnętrzne warstwy szkieletu, pokryte fornierami (c), naklejanymi pojedynczo względnie podwójnie (c, f), złożone są ze stosunkowo wąskich listw (b), ułożonych luźno obok siebie bez sklejanania ich między sobą, natomiast przykle-

jonych od strony wewnętrznej do środkowych listw (a), ułożonych w zwykły sposób obok siebie w pewnych odstępach.

2. Płyta drewniana według zastrz. 1, znamienna tem, że jest zaopatrzona w listwę krawędziową (d) o grubości równej grubości całego szkieletu, przyczem ta listwa krawędziowa (d) jest zaopatrzona w wewnętrzny wpust (d'), który wsunięty jest pomiędzy listwy (b, b) obu zewnętrznych warstw szkieletu.

3. Płyta drewniana według zastrz. 1, znamienna tem, że jest zaopatrzona w listwę, która służy do osłonięcia krawędzi płyty, prostopadłych do długości listw (a) wewnętrznej warstwy szkieletu, i której grubość jest równa grubości listw (a), przyczem listwa ta jest włożona pomiędzy listwy (b, b) warstw zewnętrznych, prostopadle do długości listw (a) warstwy środkowej.

Karl Schmidt.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

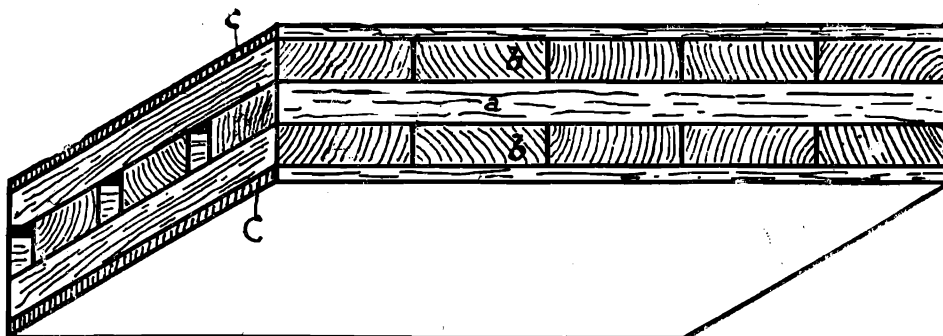

Fig. 2.

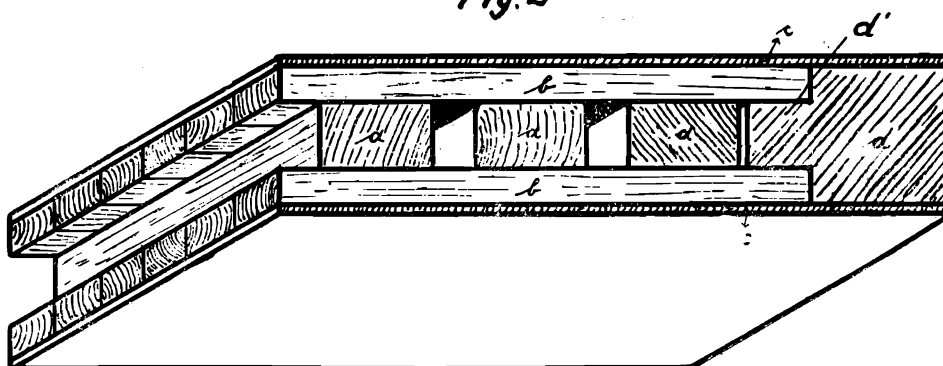

Fig. 3.

